

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (siedma komora)

zo 6. marca 2014 (*)

„Návrh na zažatie prejudiciálneho konania – Dane – DPH – Smernica 2006/112/ES – článok 17 ods. 2 písm. f) – Podmienka opätovného zaslania tovaru do členského štátu, z ktorého sa pôvodne odoslal alebo prepravil“

V spojených veciach C-606/12 a C-607/12,

ktorých predmetom sú návrhy na zažatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podané rozhodnutiami Commissione tributaria provinciale di Genova (Taliansko) z 30. októbra 2012 a doručené Súdnemu dvoru 24. decembra 2012, ktoré súvisia s konaniami:

Dresser-Rand SA

proti

Agenzia delle Entrate, Direzione Provinciale, Ufficio Controlli di Genova,

SÚDNY DVOR (siedma komora),

v zložení: predseda siedmej komory J. L. da Cruz Vilaça (spravodajca), sudcovia G. Arestis a A. Arabadžiev,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteňom na písomnú časť konania,

so zreteňom na pripomienky, ktoré predložili:

- Dresser-Rand SA, v zastúpení: P. Centore, avvocato,
- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci A. De Stefano, avvocato dello Stato,
- Európska komisia, v zastúpení: D. Recchia a C. Soulay, splnomocnené zástupkyne,

so zreteňom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrhy na zažatie prejudiciálneho konania sa týkajú výkladu článku 17 ods. 2 písm. f) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1, ďalej len „smernica o DPH“).

2 Tieto návrhy boli predložené v rámci sporu medzi spoločnosťou Dresser-Rand SA (ďalej

len „Dresser-Rand France“), spoločnosťou založenou podľa francúzskeho práva, a Agenzia delle Entrate, Direzione Provinciale, Ufficio Controlli di Genova v súvislosti s opravnými rozhodnutiami o vyrubení dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) nezaplatenými za hospodárske roky 2007 a 2008.

Právny rámec

Právo Únie

3 Článok 14 smernice o DPH znie:

„1. ‚Dodanie tovaru‘ je prevod práva nakladať s hmotným majetkom ako majiteľ.

2. Okrem transakcie uvedenej v odseku 1 sa za dodanie tovaru považujú tieto transakcie:

...

c) prevod tovaru na základe zmluvy, podľa ktorej sa vyplatí provízia pri nákupe alebo predaji.

...“

4 Článok 17 tejto smernice 93/36 uvádza:

„1. Premiestnenie tovaru, ktorý je súčasťou majetku podniku zdaniteľnej osoby, touto osobou do iného členského štátu sa považuje za dodanie tovaru za protihodnotu.

‚Premiestnenie do iného členského štátu‘ je každé odoslanie alebo preprava hmotného hnuteľného majetku vykonané zdaniteľnou osobou alebo na jej účet na účely podnikania do miesta určenia mimo územia členského štátu, v ktorom sa majetok nachádza, ale v rámci Spoločenstva.

2. Za premiestnenie do iného členského štátu sa nepovažuje odoslanie alebo preprava tovaru na účely jednej z týchto transakcií:

...

f) poskytnutie služby zdaniteľnej osobe, ktorej predmetom je práca na uvedenom tovare fyzicky vykonaná na území členského štátu, v ktorom sa odoslanie alebo preprava tovaru koná, za predpokladu, že sa tovar po spracovaní opätovne zašle tejto zdaniteľnej osobe do členského štátu, z ktorého sa pôvodne odoslal alebo prepravil;

...

3. Ak už viac nie je splnená jedna z podmienok upravujúca oprávnenie podľa odseku 2, tovar sa považuje [za] premiestnený do iného členského štátu. V takomto prípade sa premiestnenie považuje za uskutočnené v momente, keď táto podmienka prestane byť splnená.“

5 Článok 20 uvedenej smernice stanovuje:

„‚Nadobudnutie tovaru v rámci Spoločenstva‘ je získanie práva disponovať ako majiteľ hmotným hnuteľným majetkom, ktorý bol odoslaný alebo dopravený nadobúdateľovi predávajúcim, nadobúdateľom alebo na ich účet do iného členského štátu než je ten, v ktorom sa odoslanie alebo preprava tovaru začala.

Ak sa tovar, ktorý nadobudla nezdaniteľná právnická osoba, odoslal alebo prepravil z tretieho

územia alebo z tretej krajiny a doviezla ho táto nezdaniteľná právnická osoba do iného členského štátu, než je členský štát, v ktorom sa odoslanie alebo preprava tovaru koná, takýto tovar sa považuje za tovar odoslaný alebo prepravený z členského štátu dovozu. Tento členský štát vráti dovozcovi, ktorý bol uznaný alebo označený za osobu povinnú platiť daň v zmysle článku 201, DPH, ktorú zaplatil pri dovoze tovaru, pokiaľ preukáže, že toto nadobudnutie bolo zdanené v členskom štáte, v ktorom sa odoslanie alebo preprava tovaru koná.“

6 Článok 21 tejto smernice za nadobudnutie tovaru v rámci Spoločenstva za protihodnotu považuje, „keď zdaniteľná osoba použije na účely svojho podnikania tovar, ktorý bol odoslaný alebo prepravený prostredníctvom tejto zdaniteľnej osoby alebo na jej účet z iného členského štátu, v ktorom bol tovar vyrobený, vyťažенý, spracovaný, zakúpený alebo nadobudnutý v zmysle článku 2 ods. 1 písm. b), alebo ktorý táto zdaniteľná osoba doviezla na účely svojho podnikania do tohto iného členského štátu“.

Talianske právo

7 Článok 38 zákonného dekrétu č. 331 z 30. augusta 1993 o harmonizácii predpisov v oblasti daní v rôznych oblastiach (GURI č. 203 z 30. augusta 1993, s. 12), nazvaný „Nadobudnutie v rámci Spoločenstva“ znie:

„1. [DPH] sa uplatňuje na nadobudnutie tovaru v rámci Spoločenstva uskutočnené na štátnom území v rámci prevádzky podniku, výkonu umeleckej činnosti alebo niektorého povolania, alebo v každom prípade právnickými osobami, združeniami alebo inými organizáciami stanovenými v článku 4 štvrtom odseku dekrétu prezidenta Republiky č. 633 z 26. októbra 1972 [(riadna príloha GURI č. 292 z 11. novembra 1972, ďalej len „dekrét č. 633“)], ktoré sú zdaniteľnými osobami na štátnom území.

2. Za „nadobudnutie v rámci Spoločenstva“ sa považuje nadobudnutie vlastníctva tovaru alebo akéhokoľvek iného vecného práva spojeného s užívaním tohto tovaru za protihodnotu, odoslaného alebo dopraveného na štátne územie z iného členského štátu dodávateľom v postavení zdaniteľnej osoby alebo nadobúdateľom, alebo treťou osobou konajúcou na ich účet.

3. Okrem toho sa za nadobudnutie v rámci Spoločenstva považuje:

...

b) vstup tovaru pochádzajúceho z iného členského štátu na štátne územie vykonaný zdaniteľnou osobou alebo na jej účet. Toto ustanovenie sa uplatní aj v prípade odoslania alebo dopravy tovaru pochádzajúceho z iného podniku, ktorého činnosti sú vykonávané prostredníctvom rovnakej osoby v inom členskom štáte, na štátne územie na účely týkajúce sa prevádzky podniku;

c) nadobudnutia právnickými osobami, združeniami a inými organizáciami stanovenými v článku 4 štvrtom odseku [dekrétu č. 633], ktoré nie sú zdaniteľnými osobami, upravené v odseku 2;

d) vstup tovaru predtým dovezeného osobami uvedenými v písmene c) z iného členského štátu na štátne územie vykonaný týmito osobami alebo na ich účet;

...

5. Za nadobudnutie v rámci Spoločenstva sa nepovažuje:

a) vstup tovaru, ktorý podlieha zúčtovaciemu styku alebo obvyklým formám manipulácie v zmysle článku 1 ods. 3 písm. h) nariadenia [Rady (EHS) č. 1999/85 zo 16. júla 1985 o

oslobodzovacích opatreniach pre režim aktívny zošachovací styk [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 188, s. 1)] a článku 18 nariadenia [Rady (EHS) č. 2503/88 z 25. júla 1988 o colných skladoch [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 225, s. 1)], na štátne územie, pokiaľ je tovar neskôr dopravený alebo odoslaný nadobúdateľovi, ktorý je zdaniteľnou osobou, do členského štátu, z ktorého tovar pochádza, alebo na jeho územie do iného členského štátu, alebo ešte mimo územia Spoločenstva; vstup tovaru doň asne použitého na výkon plnenia, alebo ktorý, ak by bol dovezený, by spadol do colného režimu doň asného použitia s úplným oslobodením od dovozného cla, na štátne územie;

...

7. Dať nie je splatná v prípade nadobudnutia tovaru v rámci Spoločenstva na štátnom území osobou zdaniteľnou v inom členskom štáte, ktorý bol nadobudnutý uvedenou zdaniteľnou osobou v inom členskom štáte, potom odoslaný alebo prepravený na štátne územie svojím vlastným postupníkom, ktorí sú zdaniteľnými osobami, alebo právnickým osobám stanoveným v článku 4 štvrtom odseku [dekrétu č. 633], ktoré sú zdaniteľnými osobami za uskutočnené nadobudnutia v rámci Spoločenstva, za predpokladu, že títo postupníci alebo právnické osoby boli určené za osoby povinné platiť dať z dodania.

8. Nadobudnutia v rámci Spoločenstva uskutočnené obstarávateľmi bez zastúpenia sa považujú za uskutočnené na ich územie.

8 Článok 8 dekrétu č. 633, nazvaný „Dodania na vývoz“, stanovuje:

„Za dodania na vývoz, ktoré nepodliehajú dani, sa považujú:

a) dodania, aj cez obstarávateľov, tovaru prepraveného alebo odoslaného mimo územia Európskeho hospodárskeho priestoru dodávateľmi alebo obstarávateľmi, alebo v ich mene, aj na základe inštrukcií ich vlastných postupníkov alebo obstarávateľov. Tovar môže podliehať na území postupníka úprave, spracovaniu, montáži, skladaniu alebo nastaveniu inému tovaru samotným dodávateľom alebo tretími osobami...

b) dodania s prepravou alebo odoslaním mimo územia Európskeho hospodárskeho priestoru v lehote deväťdesiatich dní od odovzdania tovaru postupníkom nerezidentom alebo na jeho území, s výnimkou tovaru určeného na účely vybavenia alebo zásobenia malých plavidiel alebo výletných lodí, rekreačných lietadiel alebo akýchkoľvek iných dopravných prostriedkov na súkromné použitie, ako aj tovaru, ktorý sa má prevážať v osobnej batožine cestujúcich mimo územia Európskeho hospodárskeho priestoru; vývoz musí byť potvrdený colným úradom alebo poštou na faktúre;

c) dodania, aj cez obstarávateľov, tovaru iného ako budovy a stavebné pozemky, a poskytovanie služieb osobám, ktoré vykonávajú dodania na vývoz alebo plnenia v rámci Spoločenstva, a ktoré z tohto dôvodu majú prospech z možnosti nadobudnúť, aj cez obstarávateľov, alebo doviesť tovar a služby oslobodené od dane.

Dodania a poskytovania uvedené v písmene c) sú uskutočnené bez platenia dane osobám uvedeným v písmene a), ak ide o rezidentov, a osobám zabezpečujúcim dodania uvedené v písmene b) predchádzajúceho odseku na základe ich písomného vyhlásenia a na ich zodpovednosť, maximálne v celkovom objeme dodaní stanovených v uvedených písmenách, ktoré boli uskutočnené týmito osobami počas predchádzajúceho kalendárneho roka. Postupníci a obstarávatelia môžu využiť celý tento objem na nadobudnutie tovaru, ktorý vyviezli do ich štátu pôvodu do šiestich mesiacov nasledujúcich po ich dodaní alebo na nadobudnutie iného tovaru alebo služieb až do dosiahnutia rozdielu medzi týmto objemom a objemom dodaní tovaru vykonaných v ich prospech počas toho istého roka v súlade s písmenom a)...

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

9 Spoločnosť Dresser-Rand France vyrába priemyselné kompresory na zemný plyn.

10 Pri výkone svojej činnosti spoločnosť Dresser-Rand France uzatvorila s konečným zákazníkom, španielskou spoločnosťou, zmluvu o dodaní konečného výrobku. Na účely realizácie tejto zmluvy použila kompresory dovezené z jej francúzskych prevádzok spoločnosťou Dresser-Rand Italia Srl (ďalej len „Dresser-Rand Italia“).

11 Dresser-Rand France doviezla na talianske územie z Francúzska niektoré súčiastky potrebné na použitie dovezených kompresorov. Potom uzatvorila so spoločnosťou FB ITMI SpA (ďalej len „FB ITMI“), subdodávateľom usadeným v Taliansku, zmluvu o dodaní ďalších súčiastok nevyhnutných na fungovanie a inštaláciu dotknutého tovaru u konečného zákazníka. Nakoniec FB ITMI priamo zaslala tieto zložené výrobky konečnému zákazníkovi v mene a na účet spoločnosti Dresser-Rand Italia, ktorá koná ako právny zástupca spoločnosti Dresser-Rand France.

12 FB ITMI vystavila faktúru spoločnosti Dresser-Rand Italia za plnenia týkajúce sa súvisiacich úkonov montáže a kompatibility nastavenia, ako aj za dodanie dotknutého tovaru. Dresser-Rand Italia ako právny zástupca spoločnosti Dresser-Rand France vystavila na všetok tovar zaslaný konečnému zákazníkovi faktúru.

13 S odkazom na postavenie obvyklého vývozcu zastávala Dresser-Rand Italia ako právny zástupca spoločnosti Dresser-Rand France názor, že podľa článku 8 ods. 1 písm. c) a článku 8 ods. 2 dekrétu č. 633 môže nadobudnúť tovar a služby poskytnuté spoločnosťou FB ITMI bez zaplatenia DPH, čo je právna správa spochybňuje. Účastníci konania sa nevedia v rámci určenia postavenia obvyklého vývozcu, ktoré závisí od kvalifikácie premiestnenia tovaru z Francúzska do Talianska, dohodnúť vo veci posúdenia tejto kvalifikácie.

14 Dresser-Rand France sa domnieva, že premiestnenie kompresorov z Francúzska do Talianska je plnenie považované za „nadobudnutie tovaru v rámci Spoločenstva podľa článku 17 ods. 1 smernice [o DPH]“. Rovnako spresňuje, že predaj zloženého tovaru konečnému spotrebiteľovi z talianskeho územia predstavoval dodanie v rámci Spoločenstva.

15 Agenzia delle Entrate, Direzione Provinciale, Ufficio Controlli di Genova tvrdí, že premiestnenie tovaru z Francúzska do Talianska sa spravuje článkom 17 ods. 2 písm. f) tejto smernice, a tak podlieha režimu odkladu zdanenia stanovenému v článku 38 štvrtom odseku písm. a) zákonného dekrétu č. 331 z 30. augusta 1993 o harmonizácii predpisov v oblasti daní v rôznych oblastiach. Agenzia delle Entrate, Direzione Provinciale, Ufficio Controlli di Genova totiž uvádza, že predmetom zmluvy uzatvorenej medzi spoločnosťami Dresser-Rand France a FB ITMI nie je dodanie nového tovaru, ale poskytnutie služby. Preto konanie upravené v tejto zmluve nemožno považovať za dodanie tovaru v zmysle článku 17 ods. 1 uvedenej smernice.

16 Dresser?Rand France spochyb?uje uplatnenie uvedeného režimu odkladu zdanenia na prejednávajú vec z dôvodu, že jednak ?innos?ou spoločnosti FB ITMI je najmä vyrobi? a doda? tovar, a jednak že tovar, ktorý vstúpil na talianske územie, nie je opätovne zaslaný do ?lenského štátu pôvodu, v rozpore s tým, ?o stanovuje smernica o DPH o uplatnení takéhoto režimu.

17 Za týmto podmienok Commissione tributaria provinciale di Genova (Okresný da?ový súd v Janove) rozhodol preruši? konanie a položi? Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky, ktoré sú zhodné vo veci C?606/12 aj vo veci C?607/12:

„1. Má sa premiestnenie tovaru z ?lenského štátu na územie Talianska s cie?om overi? kompatibilitu nastavenia tohto tovaru s iným tovarom nadobudnutým v Taliansku bez toho, aby sa do dovezeného tovaru akoko?vek zasiahlo, posudzova? ako ‚práca na uvedenom tovare‘ podľa ?lánku 17 ods. 2 písm. f) smernice [o DPH] a je v tomto oh?ade užito?né posudzova? charakter plnení medzi spoločnosťami FB ITMI a [Dresser?Rand Italia]?

2. Má sa ?lánok 17 ods. 2 písm. f) smernice [o DPH] vyklada? v tom zmysle, že bráni tomu, aby sa vo vnútroštátnych právnych predpisoch alebo na základe praxe ?lenských štátov stanovilo, že odoslanie alebo preprava tovaru sa nepovažuje za premiestnenie do iného ?lenského štátu, ak sa tak nedeje za predpokladu, že sa tovar vráti do ?lenského štátu, z ktorého sa pôvodne odoslal alebo prepravil?“

18 Uznesením predsedu Súdneho dvora zo 28. januára 2013 boli veci C?606/12 a C?607/12 spojené na spoločné konanie na ú?ely písomnej ?asti konania, ústnej ?asti konania a rozsudku.

O prejudiciálnych otázkach

Úvodné pripomienky

19 Z rozhodnutí vnútroštátneho súdu, ako aj z pripomienok ú?astníkov konania vyplýva možná zámena medzi pojmom „dodanie tovaru“ definovaným v ?lánku 14 smernice o DPH a pojmom „nadobudnutie tovaru v rámci Spolo?enstva“ definovaným v ?lánku 20 tejto smernice.

20 Ako totiž dokazuje bod 14 tohto rozsudku, odkazuje sa v ?om na viacerých miestach na pojem „nadobudnutie tovaru v rámci Spolo?enstva“ v súvislosti s ?lánkom 17 ods. 1 uvedenej smernice, zatiaľ ?o tento pojem je predmetom ?lánku 21 tejto smernice.

21 ?lánok 17 ods. 1 smernice o DPH však uvádza, že niektoré premiestnenia tovaru sa považujú za dodanie v rámci Spolo?enstva, a vôbec sa netýka nadobudnutí v rámci Spolo?enstva.

22 Preto treba uvies?, že tieto otázky sa netýkajú pojmu „nadobudnutie tovaru v rámci Spolo?enstva“, ale pojmu „dodanie tovaru“ v zmysle ?lánku 17 smernice o DPH.

O druhej otázke

23 Svojou druhou otázkou, ktorú treba preskúma? na prvom mieste, sa vnútroštátny súd pýta, či sa má ?lánok 17 ods. 2 písm. f) smernice o DPH vyklada? v tom zmysle, že bráni tomu, aby sa vo vnútroštátnych právnych predpisoch alebo na základe praxe ?lenských štátov nepovažovalo odoslanie alebo preprava tovaru za premiestnenie do iného ?lenského štátu, ak sa tak nedeje za predpokladu, že sa dotknutý tovar vráti do ?lenského štátu, z ktorého sa pôvodne odoslal alebo prepravil.

24 Najprv treba odkáza? na znenie samotného ?lánku 17 ods. 2 písm. f) smernice o DPH, ktorý výslovne stanovuje, že odoslanie tovaru na ú?ely poskytnutia služby zdanite?nej osobe sa

nepovažuje za premiestnenie do iného členského štátu za predpokladu, že sa tovar následne opätovne zašle tejto zdaniteľnej osobe do členského štátu pôvodu, teda do členského štátu, z ktorého sa pôvodne odoslal.

25 Uplatnenie článku 17 ods. 2 písm. f) tejto smernice tak výslovne podlieha podmienke, že tovar sa opätovne zašle do členského štátu svojho pôvodu.

26 Alej treba zdôrazniť, že článok 17 ods. 2 smernice o DPH uvádza sériu predpokladov, akým je aj predpoklad uvedený pod písmenom f), ktoré nepatria do kvalifikácie „premiestnenie do iného členského štátu“ stanovenej v článku 17 ods. 1 uvedenej smernice.

27 Zo samotnej štruktúry a znenia článku 17 smernice o DPH tak vychádza, že odsek 2 tohto článku sa týka taxatívneho výpočtu výnimiek, ktoré tak musia byť predmetom reštriktívneho výkladu (pozri analogicky rozsudok zo 16. mája 2013, TNT Express Worldwide, C-169/12, bod 24 a citovanú judikatúru).

28 Nakoniec treba pripomenúť, že cieľom prechodného režimu DPH uplatniteľného na obchod medzi členskými štátmi, ktorý je stanovený touto smernicou, je prevod daňového príjmu na členský štát, v ktorom došlo ku konečnej spotrebe dodaného tovaru (pozri najmä rozsudky z 22. apríla 2010, X a fiscale eenheid Facet/Facet Trading, C-536/08 a C-539/08, Zb. s. I-3581, bod 30, ako aj z 18. novembra 2010, X, C-84/09, Zb. s. I-11645, body 22 a 31). Výnimka stanovená v článku 17 ods. 2 písm. f) tejto smernice sa tak má vykladať najmä s ohľadom na tento cieľ.

29 Podľa zásady zdačovania v členskom štáte určenia vyjadrenej v predchádzajúcom bode tohto rozsudku sa má článok 17 ods. 2 písm. f) smernice o DPH vykladať v tom zmysle, že tento článok umožňuje, aby sa za dodanie v rámci Spoločenstva nepovažovalo premiestnenie tovaru do iného členského štátu iba pod podmienkou, že tento tovar zostane v tomto členskom štáte dočasne a je určený na následné opätovné zaslanie do členského štátu pôvodu.

30 Iba vtedy, keď je tovar premiestnený do iného členského štátu na účely spracovania uvedeného tovaru a jeho následného opätovného zaslania do členského štátu pôvodu, a nie na účely konečnej spotreby tohto tovaru v tomto členskom štáte, sa totiž takéto premiestnenie nepovažuje za dodanie v rámci Spoločenstva.

31 Vzhľadom na uvedené opätovné zaslanie tovaru zdaniteľnej osobe do členského štátu, z ktorého bol tento tovar pôvodne odoslaný alebo prepravený, sa má považovať za podmienku nevyhnutnú na uplatnenie článku 17 ods. 2 písm. f) smernice o DPH.

32 Na druhú otázku tak treba odpovedať, že článok 17 ods. 2 písm. f) smernice o DPH sa má vykladať v tom zmysle, že aby sa odoslanie alebo preprava tovaru nepovažovala za premiestnenie do iného členského štátu, musí byť nevyhnutne tento tovar, po tom, čo sa ukončili práce na tomto tovare v členskom štáte, v ktorom sa odoslanie alebo preprava uvedeného tovaru končí, opätovne zaslaný zdaniteľnej osobe do členského štátu, z ktorého bol tento tovar pôvodne odoslaný alebo prepravený.

O prvej otázke

33 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 17 ods. 2 písm. f) smernice o DPH vykladať v tom zmysle, že overenie compatibility nastavenia tovaru premiestneného z prvého členského štátu na územie druhého členského štátu s iným tovarom nadobudnutým na území tohto druhého štátu, bez toho, aby sa do premiestneného tovaru akokoľvek zasiahlo, sa má posudzovať ako „práca na uvedenom tovare“ podľa tohto

ustanovenia.

34 Treba pripomenúť, že v rámci rozdelenia súdnych právomocí medzi vnútroštátne súdy a Súdny dvor upraveného v článku 267 ZFEÚ, hoci Súdny dvor rozhoduje v prejudiciálnom konaní bez toho, aby sa v zásade musel zaoberať okolnosťami, ktoré viedli vnútroštátne súdy k položeniu otázok a za ktorých zamýšľajú uplatniť ustanovenia práva Únie, o ktorých výklad požiadali, pôjde však o odlišnú situáciu najmä za predpokladu, ak je zjavné, že ustanovenie práva Únie podrobené výkladu Súdneho dvora sa nemôže uplatniť (pozri v tomto zmysle rozsudky z 18. októbra 1990, Dzodzi, C-297/88 a C-197/89, Zb. s. I-3763, body 39 a 40, ako aj zo 14. júna 2007, Telefónica O2 Czech Republic, C-64/06, Zb. s. I-4887, body 22 a 23).

35 Tak ako sa zdôraznilo v bode 32 tohto rozsudku, opätovné zaslanie tovaru zdaniteľnej osobe do členského štátu, z ktorého bol tento tovar pôvodne odoslaný alebo prepravený, je nevyhnutnou podmienkou na uplatnenie článku 17 ods. 2 písm. f) smernice o DPH.

36 Z rozhodnutí vnútroštátneho súdu však vyplýva, že dotknutý tovar nebol v prejednávanej veci opätovne zaslaný do členského štátu pôvodu, teda do Francúzskej republiky, po tom, čo na ňom bola v Taliansku ukončená práca.

37 Keže podmienka opätovného zaslania tovaru do členského štátu pôvodu nebola splnená, nie je článok 17 ods. 2 písm. f) smernice o DPH v prejednávanej veci uplatniteľný.

38 Na prvú otázku teda nie je potrebné odpovedať.

O trovách

39 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (siedma komora) rozhodol takto:

Článok 17 ods. 2 písm. f) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa má vykladať v tom zmysle, že na to, aby sa odoslanie alebo preprava tovaru nepovažovala za premiestnenie do iného členského štátu, musí byť nevyhnutne tento tovar, po tom, čo sa ukončili práce na tomto tovare v členskom štáte, v ktorom sa odoslanie alebo preprava uvedeného tovaru končí, opätovne zaslaný zdaniteľnej osobe do členského štátu, z ktorého bol tento tovar pôvodne odoslaný alebo prepravený.

Podpisy

* Jazyk konania: taliančina.